

ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ τοῦ τοίχου τὸν ἀκόλουθον τοῦ Βιργιλίου στίχον.

Exoriare aliquis nostris ex ossibus ultor.

Ὁ Ἀνδρέας Chenier, περιμένων νὰ φθάσῃ ἡ σειρά του διὰ νὰ τὸν σύρωσιν εἰς τὴν λαιμητόμον ἤρχισε τὸ ἀκόλουθον ποίημα·

Comme un dernier rayon, comme un dernier zéphyre

Anime la fin d'un beau jour;

Au pied de l'échafaud j'essaie encore ma lyre,

Peut-être est ce bientôt mon tour;

Peut-être avant que l'heure en cercle promenée

Ait posé sur l'émail brillant,

Dans les soixante pas où sa route est bornée

Son pied sonore et vigilant.

Le sommeil du tombeau pressera ma raupière.

Ἐνταῦθα γράφων τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς παθητικῆς ταύτης γραμμῆς προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ δημίου. Ποτὲ ὠραιότερα ἐρμηνεῖα λύπης δὲν διεκόπη ὑπὸ τόσον λυπηροῦ συμβεβηκότος.

Ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἐπιστήμονες ἀπέθανον θάνατον ἐπιστημονικόν. Haller, ποιητῆς, φιλόσοφος καὶ ἰατρὸς, προσέβλεψε πρὸς τὸ πλησιάζον αὐτοῦ τέλος μετὰ μεγίστης γαλήνης. Ἐκράτει τὸν σφυγμὸν αὐτοῦ μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς, ὅτε δὲ εἶδεν ὅτι ἀποθνήσκει, ἐστράφη πρὸς τὸν συνάδελφόν του ἰατρὸν καὶ εἶπε· — «Φίλε μου, ἡ ἀρτηρία παύει νὰ «κτυπᾷ» — καὶ σχεδὸν εὐθὺς ἐξηψύχησε.

Τὸ αὐτὸ ἀξιοπαρατήρητον συμβεβηκὸς ἠκολούθησε καὶ εἰς τὸν μέγαν Harvey (1).

Ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ θανάτου κείμενος ἐξηκολούθησε κάμνων παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ σφυγμοῦ του ὅτε ἡ ζωὴ ἐπλησίαζεν εἰς τὸ τέλος τῆς. Ὡς ἂν, λέγει ὁ Dr Wilson εἰς τὸν ἐκφωνηθέντα ἐπιτάφιον, ἐκεῖνος ὅστις ἐδίδαξεν ἡμῖν τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς ἤθελεν, ἀποχωριζόμενος ἀπ' αὐτῆς νὰ ἐρευνήσῃ καὶ τὴν τοῦ θανάτου.»

Ὁ μαθηματικὸς De Lagry κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στιγμὰς, ὅτε πλέον ἀπώλεσε τὴν γνωριμίαν τῶν περὶ αὐτὸν φίλων του, ἠρωτήθη παρά τινος ἐκ τούτων, ἐπιθυμοῦντος ἴσως νὰ κάμῃ φιλοσοφικόν τι πείραμα, ποῖον ἦτο τὸ τετράγωνον τοῦ ἀριθμοῦ δώδεκα. Ὁ θνήσκων μαθηματικὸς εὐθὺς, ἴσως καὶ αὐτὸς ἀγνοῶν τί ἔλεγεν, ἀπεκρίθη· «Ἐκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρα.»

Τὰ ἐπόμενα ἀνέκδοτα εἶναι διαφόρου φύσεως καὶ ἴσως δύνανται τὸν γέλωτα μᾶλλον ἢ τὸν θαυμασμὸν νὰ προκαλέσωσιν.

Ὁ Γάλλος γραμματικὸς Père Bouhours, πλέον προσεκτικὸς εἰς τοὺς λόγους ἢ εἰς τὰς ιδέας αὐτοῦ, λέγεται ὅτι ἀποθνήσκων ἀνεφώνησε πρὸς τοὺς φί-

λους του — «Je VAS ou je VAIS mourir, l'un ou l'autre se dit.» — Πιστὸς γραμματικὸς μέχρις ἐσχάτων.

Ἀποθνήσκων ὁ Malherbe ἐπέπληξε τὴν οἰκονόμον αὐτοῦ διότι ἐσολοίκισεν. Ὅτε δὲ ὁ πνευματικὸς του τῷ παρίστα τὴν εὐδαιμονίαν τῆς μελλούσης ζωῆς χυδαίως καὶ ταπεινὰς μεταχειριζόμενος φράσεις, ὁ ἀκριβέστατος καὶ καθαρὸς περὶ τὴν λέξιν θνήσκων ποιητῆς διακόψας αὐτὸν, εἶπε· «Σιώπα,» διότι τὸ ἄθλιόν σου ὕφος μὲ κάμνει νὰ τὴν παραγνωρίζω.»

Αἱ πλέον ἀρεσταὶ σπουδαὶ καὶ εὐχαριστήσεις τοῦ La Mothe-le-Vayer συνίσταντο εἰς περιγραφὰς τῶν ἀπωτέρων χωρῶν. Ἐδῶκε δὲ ὄντως καταπληκτικόν τι δείγμα τῆς ἐπιβροχῆς τοῦ πάθους του, ὅτε καὶ αὐτὸς ὁ θάνατος ἐπεκάθητο ἐπὶ τῶν χειλέων του. Ὁ περίφημος περιπηγὴς Bernier, εἰσελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον καὶ σύρας τὰ παραπετάσματα τῆς κλίνης τοῦ θνήσκοντος φίλου του ἵνα τῷ εἶπῃ τὸ τελευταῖον χαῖρε, ὁ La Mothe le-Vayer τὸν ἠρώτησε μετ' ἀσθενοῦς φωνῆς — Ἐ! φίλε μου! τί νῆα ἐκ τοῦ Μεγάλου Mogul;

Φ. Α. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΛΕΞΕΩΝ

ἐν χρήσει ἐν τε Αἰγύλῃ καὶ Κρήτῃ.

(Συνέχ. Ἴδε φυλλ. 465.)

Ἐξαγγέλλω, ὅτε ὁ ἀσθηνὴς παραλαλεῖ.

Κλίνει, ὅτε δύει ὁ ἥλιος. Ὡς καὶ οἱ στίχοι·

Ὁ ἥλιος κλίνει
Ἡ ἡμέρα σώνεται
Κ' ὁ νοῦς μ' ἀπ' τ' ἐσένη
Δὲν συμμαζώνεται.

Ἀνοδύτης, ὁ μὴ ἔχων καλὴν ὁδὸν, ἦτοι ὁ ὦν ἄνευ σταδίου.

Συζευκτῆς, ὁ τοῦ χωραφίου σέμπρος.

Ξεγοφανῶ ἔχω δύσκολον τὸν ὕπνον, ὡς ὅτε τι κοιμᾶται εἰς ξένην οἰκίαν, ὡς τὸ παρ' ἡμῖν ξενεῦομα

Ἀποδομένος, ὁ καταντήσας εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Καὶ οἱ στίχοι·

Ἰπομονὴ κ' ὑπομονὴ
Κι' ὡς πότε ν' ἀπομένω,
Γιὰ δέτα ἡ ὑπομονὴ
Πῶς μ' ἔχει ἀποδομένο!

Κακαποδομένος τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ἄνωθεν.

Ἀνδρογαλίζει ἐνδυναμοῦται, ἐμψυχόναται, λέγεται καὶ ἐπὶ γυναικὸς ἣτις εἶναι εὐδιάθετος διὰ γάμου.

Ἐξαπόλιωσις. Ἐκοφεν εἰς τεμάχια τὸ ψωμί.

Ἀρόλιθος, λίθος κοῖλος ἐκ φύσεως, πληρονόμενος ἐξ ὕδατος ἐκ τῆς βροχῆς καὶ χρησιμεύων εἰς πότισμα τῶν ζώων.

(1) Ὁ Harvey πρῶτος ἀνεκάλυψε τὴν κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος.

Λάρνακας. Λάρναξ.

Ταρίζω. Τεντόνω.

Ξεταρίζω, ἐπὶ ὑποδημάτων ὅτεν πλατύνουν.

Ἐξεθύμησε μεταφορικῶς, ἐπὶ τῆς γῆς ὅτε μετὰ τὴν βροχὴν ἀναφύονται τὰ χόρτα.

Κοίτη, ἡ φώλεα τῶν ὀρνίθων.

Καλοπίταγος, εὐπειθής.

Κύκλος. Νῆμα ἢ σύρμα ἐν σχήματι κύκλου συναζόμενον.

Βραχνάς, ἴσως παραφθορά τῆς λέξεως βραχνάς. Δαίμονες, κατὰ τὰς προλήψεις, οἱ ὅποιοι κακομεταχειρίζονται τὰς γυναῖκας. (Γαλλ. incubes.)

Τέκνον.

Ὁρέγομαι.

Δερικά, πνεύματα κακόβουλα, δαίμονες.

Ξεκαμπανίζω, σταθμίζω, ζυγίζω, (πιθανὸν νὰ μὴν ἦναι ἀρχαῖον) ἐξ οὗ καὶ οἱ στίχοι

Ἢ ξενητιά κ' ἢ ὄφρατιά, ἢ πίκρα κ' ἢ ἀγάπη

Ὅλα τὰ ξεκαμπάνισαν, μὰ πλεὺς βαρεῖα 'ν ἢ ἀγάπη.

Τάπειδος.

Αἶγα.

Ρογαλίδα, φαρμακερὸν φαλάγγιον, ἴσως τὸ παρ' ἡμῖν μαρμάγκα. Πιθανὸν εἶναι παραφθορά τοῦ ραγίου ὑποκορ. σοῦ ράξ. Ἰδὲ λέξ. Γαζῆ.

Ἀποδήμησαν, ἐπὶ τῶν φθινουσῶν ὀπωρῶν.

Ὠμοσα, ὠρκίσθην.

Ὀμάδι, ὁμοῦ ἐξ οὗ καὶ οἱ στίχοι

Ἐνας βοσκὸς μιὰ ταχυὴ

Σ' ἓνα βαθὺ λαγκάδι

Μιὰ βοσκοπούλα ἀπάντησε

Κ' ἐπήγαίναν ἐμάδι.»

Ὀμνύω. Ἐξ οὗ καὶ οἱ στίχοι

«Νὰ ζήσης, βοσκοπούλα μου,

Τεράκι νὰ γενεῖται

Σ' ὀμνύω στὸ κουράδι μου (1)

Νὰ μὴ ξεχωρισθῶμεν.

Ἐπικαλοῦμαι, ἐπὶ ἁγίων.

Ἀναστοροῦμαι, ἐνθυμουῦμαι ἐξ οὗ καὶ οἱ στίχοι

«Ἀπόψε τὰ ματάκια μου ἐκλάψαν τὰ καυμένα

Γιατὶ ἀναστορηθήκανε βάσανα περασμένα.

Εὐγωρον ἢ ὀρθότερον *εὐωρον,* ζάγναντο, θέσις ἔχουσα ὠραίαν θέαν, ἢ ἐκτεταμένον ὀρίζοντα.

Οὐριον, ἀρχαῖον ἐλληνικόν, ὠν πεπαλαιωμένον τὸ ἀλλαχοῦ κλούβιον.

Μονοκράτι, πρᾶγμα, ἢ ἐργαλεῖον ἐξ ἑνὸς μόνου ξύλου, γαλλιστί tout d'un piéce.

Παρούτια, δύο ράβδοι θεμένοι ἐνθεν καὶ ἐνθεν τοῦ ἀρότρου διὰ νὰ διασκορπίζουσι τὸ χῶμα.

Βιβλιάνος, ἐπίθ. πεπαιδευμένος καὶ θηλ. βιβλιακῆση.

Ἐδοξε, μοῦ ἐφάνη ἢ μοῦ ἤρεσεν.

Ἐπεπτοήθηκα, ἐξαφνίσθηκα, ἐφοβήθηκα.

Ξεπάζομαι, ὅταν ξυπνῆ τις αἰφνῆς. Γαλλ. se reveiller en sursaut.

Ἐκαμψε, δὲν ἔχει ἄλλον χρόνον ἢ πρόσωπον. Εἶναι ἐκ τοῦ κάμπτω· οἱ ἐγγχώριοι τὸ μεταχειρίζονται ἀντὶ τοῦ ἐπήγαίνα.

Ῥιμαδολόγος, ὁ στιχουργός.

Βρύον, χόρτον ἐπὶ κορμοῦ δένδρου· καθὼς καὶ εἰς τοὺς ἀπὸ τὴν θάλασσαν βρεγμένους λίθους. Γαλλ. pousse.

Φρία, ἡ λεγομένη μέθη.

Μετόχαρις, ὁ γεωργός μετοχείου Γαλλ. (ferme.)

Ἀναφορός, ὁ σπλὴν καὶ τὸ στόμιον διὰ τοῦ ὁποίου ἐξέρχεται ὁ καπνὸς καὶ ὁ κεκαυμένος ἀήρ τῆς ἐστίας, παρ' ἡμῖν ἢ ὀπή περὶ τῶν πλευρῶν τοῦ φούρνου, τὴν ὁποίαν ἀνοίγουν διὰ νὰ ἐλαττωθῇ ἢ παρὰ πολὺ θερμότης αὐτοῦ. (Ἔπεται συνέχεια.)

ΝΥΜΦΗ ΠΛΟΥΣΙΑ.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.)

Λ'.

— Τὸ κύριον ζήτημα εἶναι ποῦ θέλει ἀπεράσει τὰς ἐορτάς τῶν Χριστουγέννων; ἠρώτησεν ὁ θεὸς μου Κάρολος.

— Μὲ καθ' ἓνα ἀπὸ ἡμᾶς κατὰ σειράν, ἀπεκρίθη ὁ θεὸς Ἰωάννης.

— Ὄχι, ὄχι, δὲν τὸ νομίζω καλὸν διὰ τὰ κοράσιον, εἶπεν ὁ θεὸς Δαυὶδ.

— Κάλλιον ἀφήσατέ τὴν ἀλοκλήρωσιν εἰς ἐμὲ, ἀδελφέ. Ἡ οἰκία μου εἶναι πολὺ πλέον κατάλληλος διὰ μίαν νέαν κόρην παρὰ αἱ ἰδικαί σας. Μίαν ἡμέραν σκοπεύω νὰ νυμφευθῶ, καὶ μᾶλλον ἀρμόζει εἰς τὴν Λουίζαν νὰ κατοικῇ ἐντὸς οἰκογενείας παρὰ εἰς τὴν οἰκίαν ἀνύμφων ἀνδρῶν. Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐργεσθε νὰ τὴν βλέπετε ὅποτε θέλετε, εἶπεν ὁ θεὸς μου Ἐρρίκος.

Ὅλοι ἐφάνησαν συγκατανεύσαντες εἰς τὸ σχέδιον τοῦτο, ὅτε εἰς τῶν ὑπαλλήλων εἰσελθὼν εἶπεν

— Ὁ λόρδος Κόλουου ἐπιθυμεῖ νὰ σᾶς ἰδῇ, Κ. Δόβς.

Καὶ οἱ τέσσαρες ἀδελφοὶ ἠγέρθησαν ἀμέσως.

Ἡ συνομιλία αὕτη ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ἰδιαιτερον γραφεῖον τοῦ θεοῦ μου Ἐρρίκου. Πέριξ τοῦ δωματίου ἐκάθηντο οἱ θεοὶ μου, ἀνθρωποὶ φαλακροὶ, εὐσαρκοὶ, ἠλικιωμένοι, φέροντες βαρεῖας ἀλύσεις εἰς τὰ ὠρολόγια των, καὶ γαστέρας πρᾶξεχούσας. Ἐγὼ δὲ, μικρὰ καὶ ἀδύνατος δεκατριετῆς κόρη, ἤμην βυθισμένη εἰς τὴν γωνίαν ὑπερμεγέθους δερματίνου θρανίου. Ἢμην δειλὴ καὶ ἔνδακρος ἐνεκα τοῦ θανάτου τῆς θείας μου Φλώρας. Καίτοι δὲ ἡ θεία Φλώρα

(1) Πείμνιον.